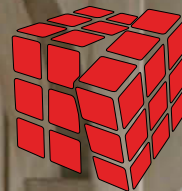

Visualis

Danske Døves Ungdomsforbund
Nr. 2 juni 2011

Mit liv blev
forandret

STORT
TEMA
DONOR

- Bloddonor
- Tabu omkring nøgenhed
- Nordisk Ungdomsseminar
- Only for Men
- Den fjerde statsmagt

ANNONCE

Kære læser!

Det er snart sommerferie, og alle glæder sig vel til afslutning på eksamensræset og ferie fra arbejdet. Vi ser frem til en god dansk sommer!

Redaktionen har haft gode møder og diskuteret mange idéer, men vi har altid brug for jeres idéer. Har I noget på hjerte, så har I altid mulighed for at sende en e-mail med et par idéer til os. I kan også give os jeres idéer, når I møder mig eller en af Visualis' skribenter.

Dette blads tema er om donorer. Jeg tror ikke, at vi har skrevet om donorer i Visualis før, og skribenterne fik skrevet nogle spændende artikler, som I kan glæde jer til at læse. Der er desuden en artikel om nøgenhed/tabu og mediomanipulation, som jeg synes er meget interessante artikler. Det giver stof til eftertanke, og det er noget man kan diskutere med andre. Husk, at Visualis-gruppen kan findes på Facebook, hvor I altid kan deltage i diskussionen med andre Visualis-læsere.

God sommerferie og læselyst!

Mads Jonathan Pedersen
Ansvarlig redaktør af Visualis

INDHOLD

- 4 I BESTYRELSENS TEGN
- 5 NYT FRA DDU
- 6 MIT LIV BLEV FORANDRET
- 7 BLODDONOR
- 9 DONOR – HVILKE MULIGHEDER ER DER?
- 10 DDU – GENERALFORSAMLING
- 13 MISS DEAF DK
- 14 TABU OMKRING NØGENHED
- 17 NORDISK UNGDOMSSEMINAR
- 19 ONLY FOR MEN
- 20 DEN FJERDE STATSMAGT
- 23 KLUMMEN

6

10

ISSN: 1396-4267

Visualis udgives af:

**Danske Døves
Ungdomsforbund**

Snaregade 12, I
1205 København K

SMS: 3179 0912
Alm.Tlf.: 3524 0912
Fax: 3524 0920
www.ddu.dk

Redaktionen
visualis@visualis.dk

Redaktør:
Mads Jonathan Pedersen
mjp@visualis.dk

Skribenter:
Christina Bihl
Klara Danø
Freja Lilja-Nielsen

Forside
Rasmus Emil Holmann
Larsen
Foto: Camilla Ordell og
Maria Buch Klausen

Annoncer
Jan Kristensen
Mail: jan.ddl@mail.dk
Tlf.: 8689 8971
Mobil: 3160 4478

Layout
André Jensen
Mediegrafiker
www.firehill.dk
andre@firehill.dk

Tryk
Glumsø Bogtrykkeri A/S
Østergade 17B
4171 Glumsø
Tlf. 5764 6085

Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt materiale. Redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte og redigere breve og artikler der optages i bladet. Synspunkter fremført af de enkelte skribenter dækkes nødvendigvis ikke af forbundet eller redaktionen.

AF
COLIN P.B. JERITSLV
FORMAND

Et blomstrende DDU kræver målrettet indsats

Generalforsamlingen i Nyborg 26. marts var succesfuld, og der var overraskende mange unge, der kom. Man kan vel stille sig selv det spørgsmål, hvilken ære det mon skyldes. Kan det være, fordi mange unge døve nu til dags er blevet mere bevidste om ens fremtid og gerne vil følge med i, hvad der rører sig i Danmark? Ja, det tror jeg. For jeg har set, hvordan samfundsbevidstheden hos unge langsomt er begyndt at spire ligesom forårsblomster. Dette har bidraget til den voksende interesse for DDU's arbejde.

Trods den voksende interesse og det voksende medlemstal, er DDU stadig sårbar. Det hele kan risikere at falde som et korthus, hvis der ikke gøres noget ved husets fundament. Et af DDU's fundament er de lokale foreninger. Fundamentet smuldrer, når

Det hele kan risikere at falde som et korthus, hvis der ikke gøres noget ved husets fundament.

der er færre lokale foreninger, som hører under DDU, for DDU's daglige drift dækkes primært af tilskud fra Dansk Ungdoms Fællesråd.

På forsamlingen var der derfor bred enighed om, at den nye bestyrelse skal fokusere på blandt andet øget fokus på eksisterende lokalforeninger og på tilskyndelse af nye lokalforeninger under DDU.

Hvis der er en paragraf, der siger, at regionen/kommunen KAN yde noget, står vi svagt - men hvis der er en SKAL-paragraf, står vi stærkere

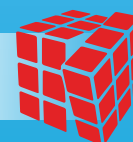
Angående de eksisterende lokalforeninger har Region Midtjylland, som bekendt, offentliggjort, at Døves Aktivitetscenter i Århus ikke hører hjemme hos regionen men i kommunen, og samtidig har Århus Kommune meldt ud, at de ikke påtager sig nye udgifter. Det betyder, at Globen Ungdoms lokaler er i fare for lukning. Man har flere overvejelser om, hvad der skal gøres ved sagen. Hvordan kan DDU hjælpe til bedst muligt? DDU har spurgt Globen Ungdom, hvad de ønsker. De ønsker at beholde lokalet og vil derfor helst ikke udlevere nøglen, men de føler dog efterhånden, at det ikke er den rette måde at gøre det på. Så DDU har overvejet, om kommunen/regionen har ret til at gøre, som de har gjort?

Man er kommet frem til, at problemets kerne er, hvorvidt kommunen/regionen er forpligtet til at sørge for et lokale til Globen Ungdom? Har de lov til det, de gør? Som Asger Bergmann, formand for DDL, glimrende har formuleret: "Hvis der er en paragraf, der siger, at regionen/kommunen KAN yde noget, står vi svagt - men hvis der er en SKAL-paragraf, står vi stærkere." Som sagt må vi finde ud af, hvilken paragraf regionen har brugt, og hvad den siger." Og så er der tilskyndelse til nye lokalforeninger. DDU vil støtte alsidigt foreningsliv og forskellige aktiviteter, hvor nye initiativer skal kunne blomstre. Det er derfor meget passende, at DDU kan byde den nyoprettede lokalforening, kaldet Gentlemen's Finest, hjertelig velkommen.

Det er virkelig himmelsk, at der er unge, der vil bruge tid og kræfter på at puste liv i lokale foreninger. DDU håber, at stiftelsen af Gentlemen's Finest kan inspirere andre friske unge til at oprette endnu flere lokalforeninger under DDU. På den måde vil DDU's fundament blive styrket.

Det findes naturligvis flere måder at styrke fundamentet på. Man kan for eksempel være frivillig for DDU, hvilket også er en enestående måde. Man må aldrig undervurdere frivilliges arbejde, og DDU har altid brug for en hjælpende hånd fra frivillige, det kan være som medlem af en arbejdsgruppe eller leder på et af DDU's arrangementer. Alle er hjertelig velkomne til at kontakte os. Det gælder også dig. Du kan selv være med til at styrke DDU's fundament.

NYT FRA

VELKOMMEN til Tina

Den 1. april 2011 har DDU ansat Tina Boss Dideriksen som kontorelev. Hun skal være hos os i to år. Hun er hos DDU fire dage og hos DDL en dag om ugen, hvor hun varetager alle former for administrative opgaver. DDU ser frem til et godt samarbejde med Tina. Hvis du har et spørgsmål mht. kontingent, medlemskab osv., kan du sende en mail til hende på td@ddu.dk.

Håndjern

Årets Håndjern er sendt af sted den 12. april til Haderslev Kommune, der havde tænkt sig at flytte 2 døve elever fra Center for Høretab (tidl. Fredericiaskolen) til en almindelig folkeskole mod deres vilje. Nu har kommunen skiftet mening, og de to elever har fået lov til at blive. DDU er meget glad for resultatet, men kommunen har givet de to unge mennesker masser af frustrationer, så de skulle stadig have Årets Håndjern. Du kan læse mere på www.ddu.dk under Nyheder og på vores blog, www.blog.ddu.dk.

Tolkebrugerkursus

Skal du starte eller er startet på en uddannelse? - Tolk skal der selvfølgelig til, men ved du hvordan, du håndterer brug af tolk? Hvad er dine rettigheder? Skal din tolk snakke med dig i pauserne? Skal du kigge på tolken i alle undervisningstimerne? Ja, du har sikkert mange spørgsmål, men ingen panik! DDU arrangerer igen et tolkebrugerkursus den 6., 13., og evt. 20. september. Sæt kryds i din kalender! En tolk vil komme og besvare alle dine spørgsmål. Du får også mulighed for at snakke med andre studerende og evt. få svar på dine spørgsmål og få inspiration af de andre. Du vil få flere oplysninger i løbet af sommeren - så hold øje med hjemmesiden!

Ny lokalforening under DDU: Gentlemen's Finest

En ny klub under DDU er blevet etableret den 11. februar 2011 med navnet Gentlemen's Finest. Det er en klub for herrer fra 18 - 30 år. Det glæder DDU meget, og vi ser frem til en spændende udvikling for klubben. Klubbens hjemmeside er www.gentlemens-finest.dk. DDU har nu tre lokale foreninger under sig: Absalon Ungdomsklub, Globen Ungdom og Gentlemen's Finest.

Frivilligseminar

DDU har tænkt sig at arrangere et frivilligseminar, hvor frivillige kan være med og lære noget spændende om frivilligt arbejde. Frivillige kan samtidig komme med nye ideer til DDU's aktiviteter i 2012. Seminaret finder sted lørdag den 27. august 2011. Vi giver frokost og middag. Læs mere om seminaret på www.ddu.dk eller tag kontakt til DDU på ddu@ddu.dk.

Stadig ledige pladser på Nordisk Børnelejr og overlevelsesturen

Der er stadig nogle ledige pladser på DDU's Nordiske Børnelejr (30. juli - 5. august 2011, Sjælland) og på DDU's overlevelsestur (18. juli - 24. juli 2011, Jylland). Man kan henvende sig til os på tilmelding@ddu.dk. Det koster kun 700 kr. for at være med på Nordisk Børnelejr og 1.500 kr. for at være med på overlevelsesturen. Den reelle pris for overlevelsesturen er 4.000 kr. pr. deltager, men DDU betaler 2.500 kr. Læs mere om lejrene på www.nbl.ddu.dk (Nordisk børnelejr) og www.olt.ddu.dk (overlevelsesturen).

Mit liv blev forandret

AF
CHRISTINA BIHL

Man er organdonor, hvis man underskriver en kontrakt, som betyder at lægerne må bruge ens organer, såfremt man dør i fx en trafikulykke. Lægerne vil f.eks. så kunne bruge ens sunde hjerte – fjerne det og erstatte hjertet hos en person, som har et dårligt hjerte og dermed forlænge/redde hans/hendes liv.

Kun 12 % af befolkningen i Danmark er tilmeldt donorregistreret (tal fra Sundhedsstyrelsen, 2008, red.)

Omkring 600 danskere venter lige nu på et nyt organ. Omkring 550 af dem venter på en ny nyre.

Som tallene viser, er der et flertal af folk, der har dårlige nyrer, og en af dem er Rasmus Emil Holmann Larsen. Han opdagede, at han havde dårlige nyrer i 2004, da han var 22 år, og i dag er han en af de heldige, der har fået transplanteret en ny nyre.

Han fortæller her, hvordan det var at leve med en dårlig nyre, og hvordan livet er efter den transplanterede nyre.

Jeg opdagede, at mine nyrer var dårlige, da jeg på et tidspunkt hele tiden havde øjenbetændelse og blev efterhånden mere og mere træt. Til sidst tog jeg til lægen og fik konstateret, at jeg har Wegeners Granulomatose. Jeg blev straks indlagt på et hospital, hvor jeg fik foretaget en del tests og blev proppet med medicin. Lægerne kunne se, at mine nyrer var angrebet, og jeg skulle derfor spise en del piller resten af mit liv. Det var okay, idet jeg så fortsat kunne leve et normalt liv.

Men et år senere blev nyrene så dårlige, at jeg blev skrevet op på ventelisten til en ny nyre, idet jeg skulle have en ny for at kunne fungere normalt igen. Donorlisten fungerer sådan, at det ikke

handler om først til mølle-princippet, men det afhænger af folks blodtype og væv, og om man er en af de, der får mest udbytte af det.

Jeg startede i dialyse i 2005, idet det ikke længere var nok med piller. Dialyse er en behandlingsform til patienter med nyresvigt og sker gennem tekniske hjælpemidler (maskiner) og ikke medicinsk. Maskinen udfører nyrens arbejde, som blandt andet er at udskille væske fra kroppen.

Det var så forfærdeligt og noget af det værste, jeg ved, og jeg håber, at jeg aldrig skal opleve det igen.

Jeg skulle på hospitalet og i dialysebehandling 3 gange 4 timer om ugen – tirsdag, torsdag og søndag. Man kunne gøre det selv derhjemme, men jeg var

”
Det var så forfærdeligt og noget af det værste, jeg ved, og jeg håber, at jeg aldrig skal opleve det igen.

ikke meget for at have en stor maskine stående i mit hjem.

Når behandlingen var færdig, så tog jeg hjem og sov resten af dagen og var stadig svag dagen efter, hvilket betød, at jeg faktisk kun var frisk om lørdagen og lidt om fredagen.

Samtidigt måtte jeg ikke spise mad med meget væske i og varer, der indeholder en del affaldsstoffer, salt eller tilsætningsstoffer.

Jeg måtte også kun drikke 200-400 ml væske om dagen. Alt dette skyldtes, at jeg ikke uden maskinens hjælp selv kunne udskille væske og affaldsstoffer, hvilket er nyrens arbejde.

I den periode spiste jeg en del sodavandsis, idet det dækkede mit behov. Så jeg spiste en sodavandsis til morgenmad, frokost og så en til aftensmad, og det svarede til ca. 300 ml. om dagen.

Hvis jeg havde et normalt måltid til morgenmad – cornflakes med et glas mælk og lidt frugt, så var jeg allerede over mit tilladte væskeforbrug.

Jeg var så heldig, at denne periode kun varede i 6 uger, da jeg hurtigt fik en nyre-donor klar. Det skyldtes, at jeg har en ret sjælden blodtype - AB RhD pos, der gør, at jeg har bedre muligheder for at modtage nyrer, idet min krop kan acceptere nyrer fra såvel personer, der har blodtype A og som fra de, der har blodtype B positiv.

Operationen gik problemfrit, og efter det blev mit liv nogenlunde normalt igen.

Men jeg bliver dog hurtigere træt sammenlignet med andre folk og får ofte store humørsvingninger.

Mit immunforsvar er også ret svagt, så jeg er mere påpasselig omkring min hygiejne og prøver at undgå at blive syg. Men jeg er MEGET taknemmelig for, at der er folk, der vil donere, for ellers ville jeg fortsat være afhængig af dialyse og måske med tiden skulle have mere af dialysebehandling. Det er ikke sundt for kroppen på langt sigt.

Kilder:

<http://www.gigtforeningen.dk/viden+om+gigt/diagnoser/wegeners+granulomatose>
<http://www.scandiatransplant.org/>

”
Jeg opdagede, at mine nyrer var dårlige, da jeg på et tidspunkt hele tiden havde øjenbetændelse og blev efterhånden mere og mere træt.

Wegeners Granulomatose(WG) er en sygdom, hvor kroppen af ukendte årsager danner antistoffer mod sig selv. Når man har WG, har man betændelse i de små blodkar. Betændelsen lukker disse blodkar, og det kan ødelægge væv og organer i kroppen, fordi blodforsyningen nedsættes.

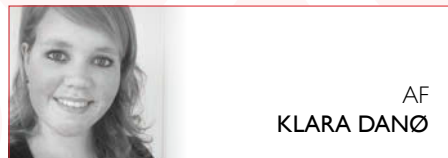
Selvom betændelsen i blodkarrene kan ramme hele kroppen, er det primært luftvejene (bihuler, næse, luftrør og lunger) og nyrene, der bliver angrebet ved WG.

WG er en sjælden sygdom. I Danmark er der omkring 40 - 50 nye tilfælde hvert år. Sygdommen kan opstå i en hvilken som helst alder, og den rammer mænd og kvinder lige hyppigt. WG er ikke smitsom og heller ikke arvelig.

Norden rangerer Danmark lavest i forhold til antallet af organdonorer, idet de andre nordiske lande har et system, som betyder, at stort set alle nyfødte bliver indskrevet som donor. Man skal derfor selv afmelde, hvis man ikke ønsker at være donor. Danmark og resten af de nordiske lande samarbejder og udleverer organer til hinanden, såfremt der ikke findes et match i ens eget land. Rasmus' nye nyre er fra Finland.

Bloddonor

AF
KLARA DANØ

19-årige Aleksander Kirkegaard er og har været bloddonor i 2 år nu. Her fortæller han, hvorfor han vil donere sit blod til blodbanken.

Aleksander valgte, så tidligt han kunne, at blive bloddonor. Da jeg spurgte Aleksander, hvorfor han valgte at være det, svarede han: "Jeg kan godt lide at hjælpe andre, og fordi det hjælper på min samvittighed at gøre noget frivilligt arbejde. Jeg kan godt sommetider komme til at føle, at jeg er meget heldig med at leve i Danmark med alle goderne og SU'en, og så fik jeg lyst til at give noget tilbage til verden, og her er bloddonation en god og nem start."

Processen

Indmeldingsprocessen er nem, og der er flere måder at gøre det på. Du kan, ligesom Aleksander, henvende dig personligt med dit sygesikringsbevis til en klinik, som du kan finde over

Jeg kan godt sommetider komme til at føle, at jeg er meget heldig med at leve i Danmark med alle goderne og SU'en, og så fik jeg lyst til at give noget tilbage til verden, og her er bloddonation en god og nem start

hele Danmark på hjemmesiden www.bloddonor.dk. Den anden måde er at melde sig ind via hjemmesiden. Begge steder skal du fylde et spørgeskema

med dine oplysninger. Du skal også besvare, om du har modtaget nogle bestemte typer medicin indenfor det seneste. Det er en del af en proces, der skal sikre, at blodet, du donerer, ikke har noget skadeligt i sig, der så vil kunne blive overført til modtageren af blodet. Men du kan ikke donere dit blod med det samme, da du også skal underskrive og dermed give tilladelse til, at personalet kan hente din journal fra din læge for at se, om du er helt egnet. Og klinikken skal tage en prøve af dit blod for at finde din blodtype. Først bagefter kan du endelig donere dit blod og være med til at hjælpe mennesker. Aleksander sagde, at det er en god ide at gøre personalet opmærksom på, at du er døv, så de henter dig til blodtapningen i stedet for at råbe dig op.

Den første tapning

Aleksander husker, at han var nervøs, da han skulle blive tappet første gang. Men han opdagede, at det ikke var så slemt, da han havde lagt sig på en lille hospitalsseng. En sygeplejerske, bandt en gummirem om hans overarm og bad ham om at massere en gummibold med hånden for at få gang i blodcirkulationen. Så stod hans blod-åre tydeligere frem, og sygeplejersken smurte lidt jod på området for at forebygge infektioner. Sommetider kan Aleksander blive spurgt om sit navn og cpr-nummer for at sikre sig, at han er den rigtige person. Han bliver også spurgt, om han er allergisk over for jod. Aleksander fortæller, at det lille stik fra sprøjten er overstået meget hurtigt. Du vil blive tilbudt at blive liggende i 10 minutter, for at man ikke skal tumle om udenfor, hvis man skulle have aspist eller drukket for lidt inden tapningen. Han påpeger, at det er meget vigtigt at drikke og spise godt på selve dagen, så man har overskud til at donere blod. I de ti minutter kan man som regel også få en sodavand. Så går du bare, når du er klar. Han fortalte også, at hvis der er spørgsmål, står personalet altid til rådighed.

Aleksander føler sig meget tryk, når han kommer for at blive tappet. "Personalet er frivillige, og de fleste arbejder indenfor hospitalet i hverdagen. Alle er glade for at se dig, og alle virker bevidste om, at de gør en god sag. Det var nemt som ingenting at melde sig ind, og jeg får en sms hver gang, de kalder mig ind til donation, og jeg møder op med et smil på læben hver gang og deltager i den gode sags tjeneste." afslutter han.

For at blive en bloddonor skal du

Være sund og rask
Være mellem 17 og 60 år (er du under 18 år, skal du have skriftlig tilladelse fra dine forældre/værge)
Veje mindst 50 kg (ifølge lovgivningen)

Du kan ikke blive bloddonor, hvis du har/har haft

gigt
diabetes
kræft
epilepsi
hiv
malaria
syfilis
leverbetændelse

Kilde: www.bloddonor.dk

Donor

Hvilke muligheder er der?

AF
FREJA LILJA-NIELSEN

En donor er en person, der har lyst til at hjælpe andre ved at donere ting, det kan være blod, knoglemarv, organer, æg eller sæd. Der er mange muligheder for at blive donor, og alt kan hjælpe.

Som bloddonor hjælper du først og fremmest kræftpatienter, patienter med sygdomme i kredsløbsorganerne

(såsom hjertet, nyrer og blodkarrene) og patienter, der har været ude for en ulykke, har fået læsioner, forgiftninger eller andre ydre påvirkninger. Patienter, der er syge i lang tid, har oftest brug for ekstra blod, da de ikke selv laver nok røde blodlegemer.

Du kan miste helt op til en tredjedel af dit blod og stadig overleve. Lægerne på sygehuset vil derefter med det samme sørge for, at du får en blodtransfusion til at erstatte det blod, du har mistet. Faktisk har et ud af ti mennesker, der kommer på sygehuset, brug for en blodtransfusion.

Hvert år er der ca. 25.000 mennesker, der falder fra i donorregisteret pga. alder, sygdom eller andre årsager, så der er altid brug for flere bloddonorer. Du får ikke penge for at være bloddonor, men derimod glæden ved at have hjulpet et andet menneske. Som bloddonor kan du gå på arbejde eller i skole umiddelbart efter tapningen. Du kan donere blod fra du er 17 (dog skal du have forældrenes tilsagn det første år) til du er 67. Hvis det lyder interessant, så gå ind på <http://www.bloddonor.dk> og læs mere.

Knoglemarvsdonorer hjælper i høj grad blodkræftpatienter, hvor en stor del af dem er børn. Resten er børn med immundefekter eller andre med alvorlige blodsygdomme. Knoglemarvsdonorer bliver sjældent udvalgt, da det

kræver, at man har nøjagtig samme vævstype som patienten. Ifølge udregninger kan der blive fundet en donor til fire ud af fem patienter, hvis der er et register på 500.000 donorer.

Hvis du bliver udvalgt til at være knoglemarvsdonor, kontakter donorregisteret dig for at høre, om du stadig vil. Derefter bliver du indlagt i to dage, hvor der under bedøvelse bliver suget ca. 5 % af din knoglemarv ud fra din hoftebenskam. Efter operationen er der en vis ømhed i hoften, men det forsvinder hurtigt. Nogle knoglemarvsdonorer kan arbejde efter operationen, mens andre (typisk folk, der går meget på sit arbejde) må vente 2-3 dage med at gå på arbejde. Ligesom med bloddonation kan du donere knoglemarv, fra du er 17 til 67.

Hvis du er over 18, kan du tage stilling til, om dine organer må doneres i tilfælde af død. Hvis du har sagt ja, kan dine pårørende ikke ændre din skriftlige accept. I Danmark bruges organer kun til transplantation, hvis du har givet en skriftlig tilladelse. Dine pårørende kan også give tilladelse, hvis du ikke er registreret i donorsystemet.

Men hvornår er man død? I Danmark har vi i mange år haft hjertedødsriteriet, der betyder, at personen ikke er død, før hjertet holder op med at slå og ikke kan bringes i gang igen. Man kan også erklæres hjernedød, og det sker i de tilfælde, hvor personens hjernefunktion er helt ophørt med at fungere, og man har dermed ikke længere nogen bevidsthed. Hjertet bliver ved med at slå, hvis personen er lagt i respirator. Hvis afdøde eller de pårørende ikke har givet tilladelse til organdonation, slukkes respiratoren, og ingen organer fjernes. Er der givet tilladelse, slukker man for respirationen ved organudtagningen.

Langt de fleste patienter, der får et nyt organ, vender næsten tilbage til deres gamle tilværelse. Børn vender tilbage til skole, og de voksne kan for det meste vende tilbage til deres gamle arbejde. Der kan ske komplikationer,

hvor kroppen ikke vil acceptere det nye organ, fordi immunforsvaret bekæmper det nye og fremmede organ. Derfor skal mennesker, der har fået et nyt organ altid tage medicin. Efter en hjertetransplantation lever 90 % af patienterne efter 1 år og lige så mange efter 4 år.

Hvis du ikke har modet til at blive blod- eller knoglemarvsdonor, så overvej muligheden for at blive organdonor. Det er ikke rart at tænke på sin egen død, men tænk på hvilken forskel det kan gøre for et andet menneske. Og, selvom det ikke er pænt sagt, så skal du jo ikke selv bruge organerne mere.

Sæddonorer hjælper barnløse kvinder, som gerne vil have et barn, men enten ikke har fundet den rette mand, eller hvor manden ikke kan levere varen. Hun prøver dermed at blive gravid ved kunstig befrugtning. Som sæddonor tjener du omkring 300 kroner pr. gang, og kan vælge at være fuldt anonym. Donationen forgår typisk hos en sædbank, som tager sig af indsamlingen, behandlingen, lagringen og distributionen af sædcellerne. Du kan kun donere sæd, hvis dine sædceller har en vis kvalitet.

Som ægdonor hjælper du barnløse par, hvor kvinden ikke selv danner æg i æggestokkene – fx pga. for tidlig overgangsalder, tidligere behandling for kræft, kvinden er født uden æg-anlæg, eller fordi æggestokkene er blevet fjernet ved en operation. En

ægdonor skal være anonym, og må således ikke få af vide, hvem æggene doneres til. Det er kun tilladt at donere æg til par, hvor det er mandens sæd, der bliver brugt til befrugtningen. Du får et honorar på ca. 500 kroner samt dækning af transportudgifter.

For mere information om de forskellige donationsmuligheder, kig på <http://www.blivdonor.dk>.

DDU generalforsamling i Nyborg

Generalforsamlingen foregik i Nyborg-skolen i gymnastiksalen, hvor vi var 78 deltagere. Antallet af deltagere var faktisk en rekord i DDU's historie.

Søren Winkel blev valgt som dirigent og Tina Boss Dideriksen blev valgt som referent.

Barsk start på dagen

Bestyrelsen startede med at snakke om de døve ungdomsklubber rundt i Danmark og deres udvikling. Der kom hurtigt en dårlig stemning frem, da Globen Ungdom og den nye stiftede herreklub, "Gentlemen's Finest" følte sig svigtet af DDU's bestyrelse – de følte ikke at DDU ikke havde brugt deres tid på dem. DDU forsvarede sig at de nu har en dårlig struktur i deres organisation, der gjorde at de ikke havde ressourcer nok til at varetage alle områder. De håber at den nye bestyrelse vil gøre

rekord i 2010. Det skyldtes primært Talentshowet.

DDU havde også succes med alle de sædvanlige lejre og de små arrangementer såsom ASL kurser, tegnsprogbruger kurser, studienetværk osv.

De har nu også et stort projekt kørende – de vil gerne oprette en hjemmeside, som hedder WIGN. WI er inspireret af ordet Wikipedia hjemmeside og NG kommer fra det engelske ord for tegn, SIGN. WIGN går ud på at oprette en tegnbank, der vil være tilgængelige for alle tolkeselskaber i Danmark og brugerne kan gå ind og vælge et bestemt tegn, som de fleste døve bruger. Så tolkene kan se hvilke tegn de skal bruge. På den måde undgår man at tolkene bliver forvirret over at døve i Jylland bruger et bestemt tegn for et ord, imens døve i København bruger et andet tegn for det samme ord. På denne måde garanterer man også at brugerne får indflydelse. DDU samarbejder med 12K om projektet. Hjemmesiden bliver testet den 1. april og åbnes offentligt den 1. maj 2011. (hjemmesiden er stadig ikke åbent på nuværende tidspunkt, red.)

Der blev også snakket om regnskab – i 2010 har man

kørt driften således at man fik et overskud på i alt 23.216kr mod 7.352kr i 2009, så det er meget godt.

Priser

Pris for årets frivillig gik til både André Jensen og Jeppe Vestenaa, idet man ikke kunne vælge mellem dem. Jeppe blev valgt fordi han har arrangeret Ta-

AF
CHRISTINA BIHL

lentshowet og hjulpet DDU meget på det sidste og vist meget interesse og engagement og stiftede den nye herreklub. André blev valgt på baggrund af at han var en alt-muligt-mand for DDU og har hjulpet Jeppe meget.

Håndjern-prisen, som tildeles til dem og symboliserer, at man er med til at hindre unge døves fremgang i samfundet. Der var i alt fire forskellige kandidater. Håndjern var blevet valgt til Haderslev kommune, da de havde flyttet døve børn ud til hørende skoler i deres kommune og derfor har fratrækket børnenes rettigheder for at blive på Center for Høretab og bruge deres tegnsprog frit. De får så håndjernet sendt med et brev om hvorfor de har fået prisen.

Vedtægtsændringer

Igen og igen blev der diskuteret heftigt om definitionen af begrebet "døv". Bestyrelsen ville ændre det fra "døve, cochlear implant og hørehæmmede" til kun "døv". Men flertallet stemte for at man skulle beholde den gamle definition. Der blev stemt for at der i fremover skulle være en mulighed for at der kunne være hørende med i bestyrelsen.

Der blev også stemt for at udlændinge, der ikke har en dansk pas eller en folkeregistretsadresse i Danmark, kan ikke blive medlem af DDU.

Ifølge vedtægterne når et vedtægt blev ændret, skal de træde i kraft med det samme. DDU's medlemmer fra Frontrunners, som var med til generalforsamlingen, havde ikke stemmeret fra det øjeblik, så en af bestyrelsen måtte gå hen til dem og tage deres stemmesedler væk.

De blev godt skuffede.

Mål i 2011

DDU vil fokusere mere på politik i 2011. De vil lave en kampagne og gøre døve mere synlige.

Man vil også oprette flere små klubber og gøre de nuværende klubber endnu bedre.

Man snakker også om at oprette flere sprogkurser.

Til sidst, men ikke mindst vil DDU gøre deres hjemmeside mere visuelt, således tekster bliver erstattet af videoer. Hjemmesiden skal også kunne bruges af frivillige, der kan skrive deres oplevelser i forbindelse med lejre osv. Der er også oprettet en blog om DDU, så vi kan følge med hvad det sker under DDU.

Den nuværende bestyrelse med Julie F. Fastrup som formand blev stiftet ud med Colin P. B. Jeritslev som formand. Bestyrelsen fik 3 nye medlemmer – Simone Julie Jacobsen, Benjamin Trock og Frederik Olsen. De to førstnævnte fik to års-post. Lea Hyldstrup sidder stadig med i bestyrelsen.

Til suppleanter var der overraskende mange, der stillede op, så der var valgkamp. Der blev stemmet sådan at Magnus Madsen og André Jensen skulle være suppleanter.

Det blev en lang dag – fra kl. 10.30 til 17, men det var en god generalforsamling med spændende diskussioner.

Interviewet med André Jensen og Jeppe Vestenaa

Hvorfor blev du frivillig?

André: Jeg vil gerne bidrage med noget og på den måde også få noget tilbage gennem ros og anerkendelse. Jeg får også en større omtale og på den måde får et større netværk.

Jeg vil gerne bruge mine evner til frivillig og på den måde også udveksle erfaring og oplevelser med andre.

Jeppe: Jeg har egentligt aldrig tænkt på at være frivillig, før Julie F. Fastrup bad mig hjælpe til med Talentshowet. Det gjorde jeg så og fik så blod på tanden og opdagede at jeg godt kan lide at gøre andre glade.

Føler du at du har fortjent prisen "årets frivillig"? Eller blev du overrasket?

André: Jo, jeg føler både og. Ja, jeg har fortjent det, fordi jeg vidste at jeg har hjulpet en del i forbindelse med talentshowet, så det føles som en selvfølge at jeg skulle vinde. Men alligevel dog nej, da jeg ikke føler at jeg har hjulpet så meget andet end Talentshowet. Jeg er faktisk også lidt skuffet, da når jeg ved hvor meget jeg har bidraget med og dermed vandt, så ved jeg at alle de andre frivillig har bidraget mindre end mig og det er ærgerligt.

Jeppe: Ja, jeg havde faktisk forventet at jeg skulle vinde, men på en måde håbede jeg at jeg ikke vandt, for så havde jeg stadig et mål at arbejde mig mod. Nu har jeg vundet og så har jeg ikke længere et mål og det er ærgerligt.

Fik prisen dig til at føle sig mere motiveret til at arbejde mere som frivillig?

André: Ja, bestemt!

Jeppe: Begge dele – jeg er mere motiveret, men dog alligevel ikke, da jeg jo allerede har nået mit mål. Jeg har kun arbejdet i 6 måneder som frivillig og allerede har fået prisen.

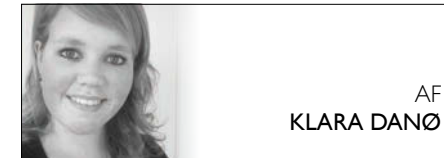
noget ved det. Der blev besluttet at DDU og de to klubber skulle have et internt møde senere for at diskutere videre og sagen blev dermed lukket.

Positiv ros

Der blev så positivt snakket videre om de mange frivilliges indsats og det øgede medlemsantal som blev en

ANNONCE

MISS DEAF DENMARK

AF
KLARA DANØ

Når man ser ordene Miss World, tænker man med det samme på de populære konkurrencer, hvor skønne og fejlfrie piger i bikini går smilende rundt og repræsenterer hver deres land. Og at drenge verden over bare vil elske dette dejlige syn.

Miss Deaf

Døve piger mangler hørelsen, men det skal ikke forhindre dem i at få opfyldt deres pigedømme om at blive en dronning – en skønhedsdronning. Så der skulle findes en unik Miss for døve, og som noget nyt arrangerede DDU Miss Deaf Denmark den 26. marts 2011. Men det var ikke kun udseendet, det gjaldt. De tre dommere, Mads Jonathan Pedersen, Christine Zenk og Stine Kongsted, kiggede også på kombattanternes udstråling, personlighed og stil. Og nej, drenge – pigerne poserede ikke i bikini. Præmien var en rejse til Prag, Tjekkiet, hvor rejse, logi og kost er dækket. Vinderen skal efterfølgende repræsentere vores yndige Danmark til Miss Deaf Europe 2011 og Miss Deaf World 2011 den 1-11. juli 2011.

Smil!

Men der var desværre alt for få tilmeldte skønhedspiger til konkurrencen. Der var faktisk kun to tilmeldte, og selvom konkurrencen alligevel ville være blevet

gennemført, ville det være en kort og hurtigt overstået begivenhed. Kort sagt kedelig. Så DDU-bestyrelsen kom med

11 piger + en fyr

den ide, at de ville stille op, hvis man kunne finde fem piger til. Og med en del overtalelser kunne vi finde fem. Vi blev 11 piger og en fyr i alt. Så var der fart over feltet. Vi skulle i løbet af et par timer nå at øve catwalk og forberede os med makeup og tøj.

Vinderen skal efterfølgende repræsentere vores yndige Danmark til Miss Deaf Europe 2011 og Miss Deaf World 2011 den 1-11. juli 2011

Vi skulle også finde på vores talent, der kunne være alt muligt fra en opførelse af en Charlie Chaplin-scene, kunst på billeder, til videoklip om ridning. Det var også vigtigt at huske at spise aftensmad, ellers ville vi bare besvime midt under opvisningen.

Lige inden showet begyndte, var stemningen fuldt ladet med spænding og nervøsitet, men der herskede god ro og orden. Vi havde tillid til, at arrangørerne gjorde deres arbejde ordentligt. Og vi vidste, hvad vi skulle. Vi kunne omsider komme af med lidt af vores energi, da vi skulle ind på scenen. Jeg opdagede, at det hele ikke var så slemt. Det var faktisk sjovt. Vi skiftedes til at stå på

række og gå rundt med det tøj, vi ville vise; yndlingstøjet og galla-/festtøjet. Vi viste vores talenter, enten solo eller i gruppe. Vi besvarede dommernes spørgsmål. Vi smilede det bedste, vi kunne, selvom det var virkeligt hårdt at skulle smile til publikummet i mere end 5-10 minutter. Til sidst rystede vores smil så meget, at det blev falsk. Det gjorde faktisk ondt at slappe af i ansigtet bagefter.

Vinderen er ...

Så kom det afgørende øjeblik, hvor vinderen skulle udnævnes. Dommerne trak spændingen ud med en lille tale om, hvor svært det var at vælge én vinder, "og vinderen er..." lang pause og så pludseligt, "Vil I vide det? Hvem tror I, det er?!". Mange pegede på Coilin, der som den eneste fyr i konkurrencen, havde vundet deres hjerter. Men ak nej, han er en fyr. Hr. Coilin kan aldrig være en Miss Coilin. Spændingen blev endelig udløst, da Mette Aaen løb med titlen. Vi skønhedspiger gav hende et stort gruppekram. Vi roste hinanden meget for at have været modige nok til at stille op, og at vi havde klaret det. Det var meget fedt, og vi havde virkelig stor opbakning fra hinanden under forberedelserne, bag scenen og efter konkurrencen. Nu kunne vi med et ægte smil på læben, og med stor tillid til at hun vil gøre det rigtigt godt, sende en vaskeægte dansk pige som Mette til Prag ★

TABU OMKRING NØGENHED

Der er dukket nogle nøgenbilleder op på nogle hjemmesider, hvor vi enten med det samme ser eller efter en stund nikker genkendende til – at det er døve modeller. Døve som vi kender som nære venner eller kender af omtale/fra venner i døvesamfundet. Så var det vi på redaktionen spekulerede over, hvor vidt man som døv kan vise sin krop? Hvad er netop nøgenbilleder? Har de fået god respons, eller viser det sig at være et tabu i døveverdenen?

Vi kender til begrebet tabu, som er bestemte ting/områder, som folk ikke taler om. Oftest er årsagerne uvidenhed eller nogle sociale spilleregler, som dikterer, at man ikke kan tale om bestemte emner. Når et menneske taler om disse tabubelagte emner, får andre folk krumme tæer og ønsker ikke at tale om det – dette forekommer også i døveverdenen.

Nøgenbilleder af dem vi kender, er nok et nyere fænomen, som er kommet ind i døveverden?

På det ene sort-hvide billede kan man se Christina sidde på en radiator og kigge ud ad vinduet. Det andet billede er et torso billede af Karoline Kjærskov, hvor hun viser mave og lidt af brysterne, der dog er dækket af hendes arm. Ingen af billederne er på nogen måde vulgære, de er langt mere æstetiske og er taget af professionelle fotografer. Christina og Karoline var friske på interviewet, for de synes begge, det er noget man skal være langt mere åbne omkring og ønsker, at folk bliver bedre til at tale om nøgenhed.

Fotograferet nøgen

Christina blev spurgt, om hun ville stille op til et fotoprojekt, som omhandlede nøgenhed. Fotografen, Simone Julie Jacobsen, talte meget for projektet, og Christina syntes, at det var et fantastisk projekt, og hun endte med at stille op – glad for at kunne hjælpe samtidig ønskede en del af hende også at vise, at hun som stor person, også kan bruges eller efterspørges som 'model'. Sexologen Heidi Nissen skulle have opdateret sin hjemmeside og havde brug for nogle unge mennesker til at stå model til forskellige emner; venskab, sex med mere. Hun spurgte Karoline, og Karoline afslog i første

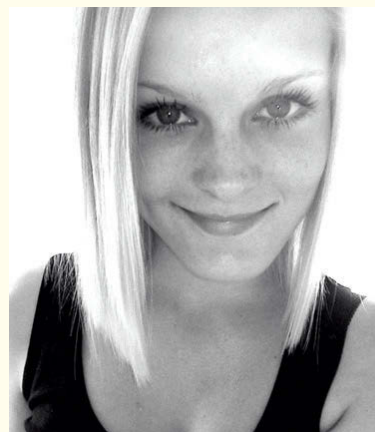
Christina Hausgaard 29 år
Arbejder som socialpædagog og klubmedarbejder

omgang, da det ikke føltes rigtigt. Men efter et par timers betænkningstid ændrede Karoline mening og aftalte med Heidi, at hendes grænse gik ved at være halvnøgen og ønskede derfor at beholde bh og trusserne på. Så til sidst blev hun alligevel fristet til at prøve det, også fordi hun tænkte, at det kunne blive et flot billede.

"Det var faktisk ikke en ubehagelig oplevelse, som man ellers skulle tro eller havde forventet. Fotografen sørgede for, at jeg havde det godt, og det var en fin og fed oplevelse – selv om det faktisk var lidt grænseoverskridende. Jeg vil gerne gøre det igen, hvis det bliver muligt, men det skal være under de rette omstændigheder" fortæller Christina. Det skal være et støtteprojekt og helst med fotografer, som hun føler sig tryk ved, så hun ved, at de ikke vil misbruge billederne til noget andet end det projekt, de er ved at lave.

AF
MADS JONATHAN PEDERSEN

Karoline Kjærskov 19 år
Skal til at studere HF efter sommer

For Karoline var det faktisk ret fedt og sjovt. "Det afhænger også af, hvordan fotografen er. Er vedkommende betryggende, har jeg det godt med det. At jeg bliver beroliget og garanteret, at billedet ikke viser "det hele" af kroppen". Karoline siger, at kommunikationen er det allervigtigste, for ellers kan det gå galt, og det ser hun helst ikke, at det gør.

Tabu?

"Min vennekreds har ikke noget imod

Foto af Simone Julie Jacobsen
www.simonejuliefoto.com

at snakke om seksualitet, samleje og den slags, men om nøgenhed, snakker vi – på mystisk vis – ikke om." fortæller Karoline. Hun og hendes veninder snakker ofte om, hvad de er mest utilfredse med på deres krop og ikke om, hvad de er glade for. "Jeg tror, at vi er bange for, at nogle måske vil sladre videre til andre om de afslørede dårlige dele af vores krop. Det er meget nemt at gøre i døveverdenen, for alle kender hinanden – rettere sagt hinandens navne. I den hørende verden kender ens venner ikke ubetinget ens venner". Christina synes, at nøgenhed er et generelt tabuemne i vores verden. Om det er tabu i døvesamfundet? Jo, det vil hun så mene. "Jeg synes, at det nok kan være ekstra tabu i vores lille såkaldte verden, fordi det er et sårbart emne i forhold til fx. sex. Nøgenhed er mere personlig, fordi vi nok er bange for, hvad folk mener. Og det handler også om vores forhold til kroppe og nøgenhed. Har vi svært ved det, har vi måske også svært ved at snakke højt om det? For som Karoline nævner, så snakker vennerne gerne om alt andet, bare ikke nøgenhed. De er ikke helt klar over, hvordan de har det med nøgenhed, men kun hvad de er utilfredse med. Vi er gode til at fokusere på det dårlige/negative".

Christina har kun oplevet, at døve spørger, om det VIRKELIG var hende, eller at de ikke havde troet, at hun turde den slags. Hun har også på anden hånd fået at vide, at nogle var overraskede over at se hende på en hjemmeside, hvor hun var nøgen. "Jeg ville nok have ønsket, at de selv henvendte sig til mig, i stedet for at give en bemærkning til andre. Men det var også lidt sjovt at se dem blive overraskede og opleve dem spørge, om det var mig." Karoline fortæller "Jeg er blevet spurgt mange gange og har fået ros. Det lyder

for det meste "flot billede!" I dag mødte jeg en i Netto, som sagde, at jeg havde en flot krops- og mavestruktur. Det varmede virkelig!".

Nøgenkunst og erotik

Karoline mener, at Christinas billede er nøgenkunst, da det vises på en pæn måde. Det viser, at man godt tør være naturlig. Man viser sig selv, som sig selv. Hun mener, at hendes eget billede signalerer både nøgenkunst og erotik. Det handler om hvilket formål billederne har. "Ærligt talt, opfatter jeg mit billede som værende mest erotik, da det ikke viser et ansigt. Man kan ikke aflæse, hvad det vil fremvise". Christina mener, det kommer meget an på, hvordan billedet ser ud. "Når en person viser det hele på et billede, så er det jo meget nøgent. Hvis det er et tema, og personerne er nøgne (uden tøj) på en god måde fx. til en plakat eller film, så virker det for mig okay. Men hvis en person er nøgen, hvor det ikke har relevans for billedet, så er det måske for voldsomt". For Christina er nøgenkunst nøgenbilleder, der er kreative og professionelle. Hun bryder sig dog ikke om, hvis man har 'sex' som bagtanke eller har pornografiske intentioner med billederne. Karoline kommenterer Christina: "Men du er i det mindste dig selv i billedet. Det kan opfattes som "Be yourself". Du tør godt være dig selv og accepterer dig selv". Karoline synes, man kan se, om det er seksuelt eller et pænt nøgenbillede. F.eks. i M!-bladene forventer man jo, at kvinderne derinde er lidt nøgne. Man vil blive meget overrasket, hvis man så et par nøgenbilleder i "Woman".

"Bør døve ikke skamme sig?"

Christina siger "Nej, hellere prøve, end aldrig at prøve det og så gå rundt og ærgre sig. Så, bestemt ikke!" Hun sy-

nes at alle, såvel døve som hørende, skal være stolte af deres krop, men det med at vise deres krop frem må være op til folk selv.

"Helt bestemt ikke!" siger Karoline. Da hun var en lille ung teenager, gik hun rundt – som så mange andre – med pigedrømmen om at blive model. "Så jeg syntes, at jeg skulle prøve muligheden af og se, hvordan det er og finde ud af, om det er noget for mig eller ej". Christina understreger, at hvis døve viser deres krop frem på en god måde, fx. med det rigtige tøj og gode billeder, så er det fint. Døve skal være bedre til at signalere, hvad vi er glade for ved vores krop, for eksempel tog det lang tid for Christina at kunne sige, at hendes krop er, som den er – og være glad for det.

"Det med at man er ældre, er en kæmpe fordel. Hvis jeg var 20, da jeg var blevet spurgt om at blive fotograferet, ville jeg aldrig have sagt ja." fortæller Christina, og hun synes det er rigtig fedt, at Karoline gjorde det, for da hun var på Karolines alder, var alt med nøgenhed ekstremt tabubelagt.

De forstår godt, at nogle personer har valgt at være anonyme pga. deres arbejde eller personlige årsager. Det skal være op til en person selv, om de skal/vil være anonyme.

Både Christina og Karoline er enige om, at det vigtigste er at være åben og gøre sig selv glad ved at fokusere på de positive ting ved ens krop.

Når du skal fotograferes nøgen, skal du passe på med fotografen. Der findes mange skumle/lumske fotografer på nettet, hvor de tilbyder at fotograferer både gratis og mod betaling, og de kan let finde på at misbruge billederne. Det vigtigste er at få lavet en kontrakt med fotografen, om hvorvidt/hvordan fotografen kan bruge dine billeder. På den måde beskytter du dig selv.

Gode råd: Lav en klar og tydelig aftale, hvilke dele af kroppen fotografen skal fotograferer. Sig, hvis der er nogle bestemte steder på kroppen, du ikke ønsker at have med i billedet. Føler du dig ikke tryk med fotografen, så er det ikke en god ide at blive fotograferet. Det vigtigste er, at du føler dig tryk, har det godt med din krop og er 100% sikker på, at du ønsker at blive fotograferet nøgen.

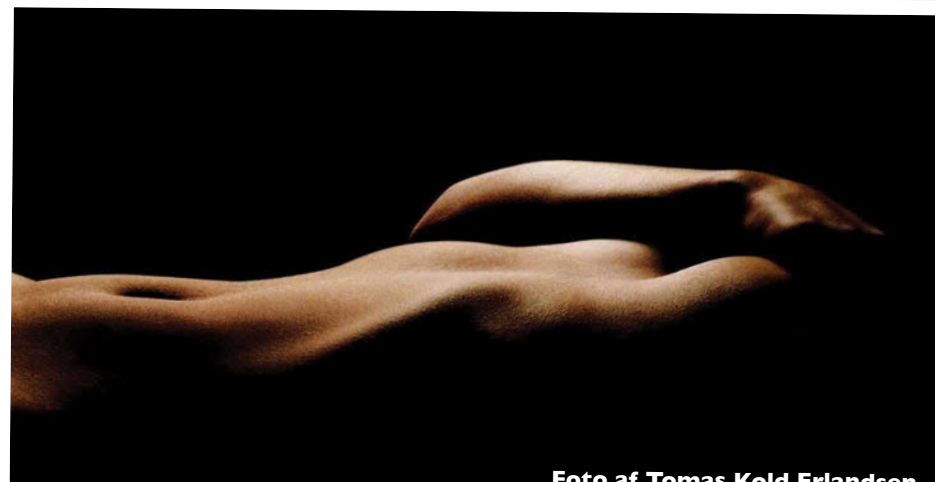

Foto af Tomas Kold Erlandsen
Billedet kan findes på www.heidinissen.com

ANNONCE

NORDISK UNGDOMSSEMINAR

AF
FREDERIK OLSEN
BESTYRELSESMEDELM

I weekenden 8. til 10. april mødte 35 deltagere samt frivillige fra Norge, Danmark, Sverige, Finland og Island op i en af Ingeniørhøjskolens auditorier i Ballerup.

Ungdomsseminarets formål var at diskutere "Det nordiske tegnsprog" og fremme det nordiske samarbejde gennem det, vi har tilfælles – vores beliggenhed og vores sprog. Gennem forelæsninger af b.la. Asger Bergmann og Bodil Aurstad blev der diskuteret, om det var værd at satse på et nordisk samarbejde, og til dette var der ingen tvivl om, at det nordiske samarbejde er noget særligt. Dette var en weekend med alvor, sjov og spas, men også en weekend med diskussioner som satte præg på både deltagere og undervisere.

I dag er ASL (amerikansk tegnsprog, red.) opfattet som et i stigende grad dominerende tegnsprog og har stor indflydelse indenfor internationale tegn. Er det godt?

I modsætning til andre lande i EU – måske endda i resten af verden – er der ingen lande, som ligger så tæt op ad hinanden som i Norden, hvor vi blandt andet har en fælles historie, hvor vi har bakket op omkring hinanden, og som noget unikt for os er vores sprogkoder næsten identiske. I folkeskolen, både i Sverige og i Norge, bliver eleverne undervist i at læse danske tekster, ligesom vi i Danmark lærer at læse tekster på norsk eller på svensk.

I dag er ASL (amerikansk tegnsprog, red.) opfattet som et i stigende grad dominerende tegnsprog og har stor indflydelse indenfor internationale tegn. Er det godt? Nogle siger ja, andre siger nej.

ASL er meget udbredt, især pga. at det er baseret på det engelske sprog, som er det næstmest talte sprog i Danmark.

Men problemerne, der opstår i denne forbindelse, er blandt andet, at Amerika generelt får en endnu mindre forståelse for den kulturelle forskellighed som ligger imellem lande, som for eksempel her i Europa hvor lande taler hvert deres sprog, og derudover har hver deres opfattelse af, hvordan sociale spørgsmål skal håndteres.

Udover dette nævnte sprogprofessor og oplægsholderen Ole Stig Andersen, at der i dag findes omkring 600 skriftsprog, og i 2050 vil det antages at disse sprog vil være reduceret til 300 sprog, men iblandt disse vil sprogene i de nordiske lande, heriblandt Danmark, stadig bestå.

Det er jo en fordel for os døve, når vi mødes med vores nordiske naboer, for der hvor skriftsproget skiller os, mødes vi på det tegnsproglige. Men spørgsmålet om hvordan vi kan forene tegnsproget under et nordisk samarbejde, står stadig uvist.

Nogle foreslog, at vi skal have flere udvekslingsstuderende via Nordplus hvor elever – især fra Nyborgskolen – bliver udvekslingsstuderende med elever fra Sverige, Norge og Finland, men i dag med det voksende antal CI-grupper er det svært at se, hvordan dette skal realiseres.

Andre foreslog, at vi skal skabe

et nordisk tegnsprog, som består af dele af det danske, svenske og norske tegnsprog, dette som en form for et nordisk Gestuno eller fandango, som dog tidligere har været en fiasko.

Det er jo en fordel for os døve, når vi mødes med vores nordiske naboer, for der hvor skriftsproget skiller os, mødes vi på det tegnsproglige

Der var også nogen, der foreslog, at de nordiske lande skal samarbejde om at lære hinandens basale tegn, herunder hv-ord og simple sætninger, som kan hjælpe med til at forstå det tegnsprog, som de benytter her og over sundet.

I dag er det stadig spændende at følge med og samtidig finde ud af, hvor vi skal hen, og hvordan vi kommer videre, især i en verden hvor der bliver færre og færre døve. Seminaret vist tydeligt, at folk har brug for den slags seminar i stigende grad fremover. Derfor håber man, at det bliver muligt at holde flere seminarer i fremtiden, hvor flere nordisk-relaterede emner kan diskuteres. Der skal dog også være tid og plads til at hygge sig sammen med nordiske venner.

ANNONCE

Only for Men

Den 11. februar 2011 blev der af Jeppe Vestenaa stiftet en ny ungdomsklub i Danmark, som hedder Gentlemen's Finest. Det er engelsk og betyder "fine herrer". Det er en klub, hvor kvinder er forbudt adgang. Det er den første ungdomsklub i DDU's historie, hvor en klub udelukkende er for det ene køn.

Visualis vil gerne vide mere om klubben og har derfor fået formanden André Jensen til et interview over Skype.

Hvorfor har I valgt at klubben skal hedde Gentlemen's Finest?

Idéen med navnet kommer fra Whiskyen. Uden på flasken kan der enten stå Gentlemen's, Finest eller begge ord – altså Gentlemen's Finest - på en meget stilfuld og respektfuldt måde. Men indeni befinder det sjove sig. Det er en del af klubbens image, at vi kan fremvise os som gentlemen, men når vi er samlet er champagnepropperne sprunget.

Du er formand for Gentlemen's Finest. Kan du fortælle, hvad formålet er med klubben?

Formålet med klubben er at give døve unge mænd en chance for at opleve og deltage i arrangementer og fester helt uden kvinder. Det kan f.eks. være vilde og sporty events, der får machoattituden frem hos medlemmerne, samt fester, foredrag og rundture til eksempelvis bryggerier. Alle med temaer rettet specielt til mænd. Desuden har vi også til formål, at alle skal kunne

deltage i arrangementerne på billigste vis, ergo vi undersøger muligheder for økonomisk støtte.

Hvor ligger klubben?

Gentlemen's Finest har ikke noget fast adresse, ergo ingen lokale. Vi er en forening, der gerne vil klare sig uden lokaler, da vores arrangementer ikke vil være på faste steder, men forskellige steder. F.eks. hvis der er tale om paintball, whiskey-smagning, mountain-biking osv.

Det er en del af klubbens image, at vi kan fremvise os som gentlemen, men når vi er samlet er champagnepropperne sprunget.

Men klubben har selvfølgelig et tilholdssted, hvilket er København. Det betyder ikke det kun er for Københavnerne, for der er nemlig åben for alle danske døve unge fra hele Danmark – mænd, vel og mærket!!

Ja, klubben er eksklusivt for mænd. Det lyder som om det er et forbudt område for kvinder. Hvad er grundene til, at kvinderne ikke kan være medlemmer?
Vi ønsker at give medlemmerne en mulighed for at opleve ting uden kvinders tilstedeværende. Ikke fordi vi vil give dem et frirum fra kvinder, men fordi vi vil give dem et frirum til at være rigtige mænd!

Den 14. maj er der åbningsfest og et optagelsesritual. Kan du fortælle mig, hvad det betyder at have et optagelsesritual?

Optagelsesritual siger lidt sig selv, gør det ikke? Jeg kan ikke afsløre, hvad man skal når man bliver optaget, men jeg kan fortælle, at hvis man er mand nok, så kommer man igennem ritualet.

Så det er vel hemmeligt, og det er kun medlemmer, som får at vide, hvad der sker?
Nemlig

Betyder optagelsesritualet, at der er nogle prøvelser, man skal gennemgå? Hvad nu hvis nogle medlemmer ikke består?
Det er rigtigt. Men man kommer ikke til at dumpe, for mænd giver ikke op.

Har I planer for nogle bestemte aktiviteter, og hvilke aktiviteter er der tale om?
Vi har lige nu paintball, mountain biking og et bryggeri-besøg i sigte. Vores idépuljelist er lige nu på flere sider, så det kommer sikkert ikke til at gå stille hen. Vi har en fast forventning om at lave mindst 11 aktiviteter om året, som gælder efter sommer i år.

Hvad koster det at være medlem?
100 kr. for halvt år, 200 kr. for et helt år.

Man kan læse og se mere om Gentlemen's Finest på www.gentlemens-finest.dk. Har man spørgsmål, kan man skrive til gf@gentlemens-finest.dk

Bestyrelsen i Gentlemen's Finest

Formand
André Jensen

Bestyrelsesmedlem
Benjamin Trock

Kasserer
Jeppe Vestenaa

Suppleanter
Magnus Madsen & Aðalsteinn Sæmundsson

Den fjerde statsmagt

I 1700-tallet udtænkte Montesquieu magtens tredeling; den lovgivende, den udøvende og den dømmende. Det var en genial magtdeling, der kontroller og begrænser hinanden. Dog havde Montesquieu aldrig forestillet sig den fjerde magt, nemlig pressen. Der er ingen tvivl om, at pressen og massemedierne besidder en enorm magt, idet de kan påvirke befolkningen med deres oplysning. Det er tydeligt, at blot en basal afsløring om en lille fejl er nok til at skabe en mediestorm, måske endda en hetz, hvor skeletterne bliver ved med at vælte ud af skabet. Sådan en hetz kan de færreste overleve. Men er pressen troværdig og formidler pressen altid de vigtigste nyheder? Eller selekterer pressen nyhedsstrømmen?

En ministers helvede

Eksintegrationsminister Birthe Rønn Hornbech kender desværre alt til pressen og dens formidling af nyhederne. Hun måtte leve med pressen og oppositionen, der øjnede enhver lejlighed til at angribe hende. En dag blev hun træt af at svare på mange og samme spørgsmål fra SF og Enhedslisten i et

udvalg, at hun slukkede for mikrofonen. Ja, så kørte mediemaskinen de næste mange dage. Måske var det ikke relevant for os at vide. Dog er det vigtigt for Folketingets arbejde, at en minister kan/vil svare på alle spørgsmålene. Når det er sagt, kan man diskutere, om det ikke skulle være noget, som Folketinget selv burde løse, men det var en god historie, som pressen kunne sælge, hvorefter hele befolkningen blev involveret. Det lagde yderlige pres på ministeren til fordel for oppositionen.

“

...en lille fejl er nok til at skabe en mediestorm, måske endda en hetz, hvor skeletterne bliver ved med at vælte ud af skabet

Det endelige dødsstød var en pinlig sag om de statsløse palæstinensere, der ikke fik dansk statsborgerskab i strid med internationale konventioner, og som i øvrigt de tidligere integrati-

onsministre, herunder en socialdemokrat, også havde kendskab til. Denne sag væltede Hornbech endegyldigt. Sådan en ministerafgang er faktisk ikke enestående. Det er bare for at vise et eksempel på, at pressen kan påvirke regeringen. Det gælder såvel det private som det offentlige, kort sagt samfundet som helhed. Takket være en grundlovssikret ytringsfrihed har pressen næsten frit spil til at indsamle oplysninger, analysere dem og videreformidle dem til befolkningen.

Mediemaskinen

Det primære motiv for pressen i forbindelse med at udgive nyheder, reportager og artikler er - uden tvivl - penge. For at tjene vil pressen have læserne til at læse netop deres artikler, hvorfor de vil gøre alt for at fange vores opmærksomhed. Pressen kan derfor finde på at blæse en lille og banal historie op til noget stor og spændende, gerne ved at overdrive og overfortolke for at kunne sælge. Jeg kan bare nævne en video med Bertel Haarders berømte raseriudbrud, som ikke er relevant, men som DR alligevel har udgivet til

skade for hans ry. Som Børsen skrev: "Der er en bred bane at spille på for den, der vil konstruere nyheder, overfortolke hændelser eller blæse selv den mindste udtalelse op til at være en forsidebasker på et ugeblad eller en formiddagsavis." Lady Gaga kan blot klæde sig i kød og får dermed masser af opmærksomhed.

“

Kan det være rigtigt, at vi synes, at en skandale er langt mere spændende end en ministers arbejde med lovgivning mod syntetiske stoffer i legetøj?

Pressen kan også finde på at generalisere og dramatisere overskrifter, indhold og selve sprogbrugen, såsom døvstumme (ikke døve), alkoholiserede unger (ikke de flittige unger) og forringelse af efterløn (ikke tilbagetrækningsreformen), for at kunne fremstå mere spændende. Man må også tale om en slags selektion? Aviserne kan finde på at udvælge historierne, så de, der kan sælges, udgives, simpelthen fordi de fanger vores interesse. Der findes helt sikkert ministre, som er dygtige til at løse problemer og lave gode love, men det skriver pressen ikke om, fordi det er kedeligt. Men så snart der er begået en fejl i hans ministerium, så ruller mediemaskinen og skader hans ry. Glemte er al hans gode arbejde, for det eneste, pressen skriver om, er skandalen, som de måske er med til at puste op, og hele oppositionen står i kø til at få lidt taletid. Kan det være rigtigt, at vi

“

Pressen kan også finde på at generalisere og dramatisere overskrifter, indhold og selve sprogbrugen

synes, at en skandale er langt mere spændende end en ministers arbejde med lovgivning mod syntetiske stoffer i legetøj? Der er ingen tvivl om, at en negativ ladet begivenhed har større interesse end en positiv ladet begivenhed. Måske er det på grund af instinktet, hvor vi reagerer på fare. Lad os se på et eksempel. Hvilke af overskrifterne

har størst effekt; "Mand stukket ned", "Døv mand stukket ned" eller "Døvstum mand stukket ned"? Uden tvivl, det er den sidstnævnte, "Døvstum". Ved at tilføje dette adjektiv fremstilles manden som svag og hjælpeløs. Det signalerer en stor fare og dermed fremstår den mere spændende for læserne. Dog kan mange ikke lide ordet "Døvstum", fordi den generaliserer mange. Det er en fordom. Der kan derfor være en tendens til at generalisere så som alkoholiserede unger og kriminelle indvandrede.

En hellig opgave

Umiddelbart virker det som om, vi hellere vil læse om Amalie, Facebook, "Jønke" og Penkowa-skandalen, så aviserne må indrette sig efter vores smag. Vi er jo vilde med at læse om skandalerne og spændende politiske slagsmål som input i vores kedelige hverdag, hvorfor aviserne reduceres til ren underholdning. Eller er det fordi, journalisterne synes, at det er nemmere at skrive om en "orm" på det kongelige bryllupsfoto end om en kompleks beregning indenfor handelsbalancen. Jeg tror, at pressen forsøger at balancere mellem underholdning og seriøs formidling for at kunne favne hele markedet. Der er ingen tvivl om,

“

Vi er jo vilde med at læse om skandalerne og spændende politiske slagsmål som input i vores kedelige hverdag

at Børsen er seriøs, og Ekstra Bladet er sensationshungrende. Hver avis har sin målgruppe. Pressen har en enorm indflydelse på os ved at formidle og analysere. Pressen kan nemt få os til at reagere hårdt på noget basalt ved at manipulere os, så det er derfor vigtigt, at vi også forholder os kritisk til al oplysning, om det er fra avisen eller nabokonen. Jeg finder det vigtigt, at journalisterne lever op til deres hellige opgave: At forholde sig kritisk, analytisk og neutral, overholde den gode presseskik, ikke generalisere, fremføre to synspunkter på en sag og videreformidle Danmarks og verdens tilstand ind i stuerne på en måde, som gør, at de varetager den fjerde statsmagt med værdighed.

af
Victor G. Thystrup

ANNONCE

ANNONCE